

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMISOARA

**Doctor Honoris Causa
Beneficiorum Publicorum**

Profesor Universitar Doctor GEORGE CRISTIAN MAIOR

Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București

Cuvânt
la deschiderea ceremoniei de acordare a titlului de
Doctor Honoris Causa Beneficiorum Publicorum
al Universității de Vest din Timișoara
Domnului
Prof. Univ. Dr. George Cristian MAIOR

*Onorată și onorantă audiență,
Stimați și dragi invitați,
Dragi colegi, dragi studenți,
Excelența voastră, Domnule Ambasador George Cristian Maior,*

Comunitatea Academică a Universității de Vest din Timișoara este preocupată permanent să aibă alături personalități complexe, specialiști renumiți și oameni de valoare. De aceea, astăzi ne simțim deosebit de onorați să avem în mijlocul nostru una dintre personalitățile de seamă a vieții publice și academice din România, în persoana domnului Profesor Doctor George Cristian Maior.

Titlul onorific conferit astăzi, DOCTOR HONORIS CAUSA BENEFICIORUM PUBLICORUM, reprezintă modalitatea prin care Universitatea de Vest din Timișoara, recunoaște pe deplin meritele dovedite în întreaga sa carieră profesională, și pe care domnul George Cristian Maior, o începe din momentul absolvirii Facultății de Drept din cadrul Universității "Babeș Bolyai" din Cluj Napoca.

Neobosit în găsirea unor răspunsuri în politicile privind securitatea națională și internațională, își urmează visul și participă la cursurile masterale în drept internațional și comparat, dar de data aceasta dincolo de ocean, la Universitatea „George Washington“ din Statele Unite ale Americii.

Cunoștințele temeinic acumulate îi permit angajarea în cadrul uneia dintre cele mai renumite instituții din România, Ministerul Afacerilor Externe, unde, timp de șase ani (1992-1999), ocupă pe rând funcțiile de Diplomat – Departamentul de Tratatate, Departamentul Afaceri Strategice și Însărcinat cu Afaceri a.i. al Ambasadei României din Dublin, Irlanda. Între timp, în anul 1997, obține diploma de Doctor în Drept internațional cu o teză nominalizată la premiul Most al UNESCO (“Drept național și european în jurisprudența Curții Europene de la Strasbourg”).

În perioada 2001-2004, în calitatea sa de Secretar de stat și șef al Departamentului pentru Integrare Euroatlantică și Politica de Apărare din cadrul Ministerului Apărării Naționale, conduce cu profesionalism negocierile de aderare la NATO ale României.

Calitățile, abilitățile și competențele dobândite, de-a lungul carierei sale, l-au propulsat în funcția curentă de Director al Serviciului Român de Informații. În această calitate și bazându-se pe o bogată expertiză teoretică și practică, Domnia sa face o serie de demersuri menite să contribuie la consolidarea culturii de securitate în România și crearea premiselor pentru atingerea condiției de ”stat inteligent”. De asemenea, este preocupat continuu în crearea de foruri în care serviciile de intelligence, agențiile guvernamentale, centrele de cercetare și instituțiile academice să dezbată proactiv și să pună bazele unui cadru comun de cunoaștere și conturare a unei imagini comune la nivel internațional cu privire la provocările și oportunitățile în domeniul securității.

Mai mult, prin intermediul propriilor publicații, încearcă să transmită cititorului, printr-o exprimare elegantă, logică și clară care sunt adevăratele probleme în domeniul securității, al cunoașterii, deciziei și acțiunii strategice, al intensificării cooperării și integrării strategiilor la nivel internațional având ca țintă *lupta cu stereotipurile gândirii statice și ideologiilor stereotipe care abundă încă în analiza relațiilor internaționale și conflictelor armate* (www.ires.com.ro, 20-04-2010).

Printre subiectele abordate în cadrul unor conferințe naționale și internaționale, se numără abordările lui Robert Cooper și Robert Kaplan despre provocările internaționale ale secolului XXI, noua identitate strategică a României, aderarea țării noastre la NATO și UE, analize geopolitice privind spațiul Mării Negre și al sud-estului Europei, transformarea sectorului de securitate națională, politica și strategiile de apărare (*Securitatea la Marea Neagră al Universității Harvard*, București (2011); *Rolul noilor aliați NATO și viitorul cooperării*

transatlantice în domeniul securității - prelegere ținută în cadrul Distinguished Lecture Program al Universității Naționale de Apărare a SUA, Washington D.C., 2004), *Noii aliați și politica de securitate în zona Mării Negre* - prelegere ținută la Universitatea Columbia, New York, SUA, 2004).

Titluri precum ”*Incertitudine. Gândire strategică și relații internaționale în secolul XXI*” (2014); ”*Ars analytica*” (2013), ”*Spionii. Cine sunt, ce fac?*”- (2013); ”*Cunoaștere strategică în zona extinsă a Mării Negre*” (2011); ”*Un război al minții*” (2010); ”*Noul aliat*” (2009), publicate de editura Rao Books, sunt doar câteva dintre lucrările care-i definesc preocupările, trăirile, inteligența, dorința de a comunica și de a fi bine documentat, precum și dorința de a apăra democrația și prosperitatea cetățenilor săi jucând un rol important pe scena internațională.

În calitatea sa de **Profesor universitar, George Cristian Maior** predă un număr important de cursuri, în domeniul său de competență, în cadrul programelor Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative București și Academiei Naționale de Informații “Mihai Viteazul” din București, precum: *Intelligence and National Security, Politica externă și de securitate comună a Uniunii Europene, Noua arhitectură de securitate europeană în contextul relațiilor transatlantice, Relații Internaționale și Politici comparate, Teme fundamentale ale relațiilor internaționale*, etc.

Ca o recunoaștere a multiplelor calități dovedite în cariera universitară, publicistică și profesională, Domnului George Cristian Maior i se conferă un număr important de **ordine și decorații naționale și internaționale** [*Ordinul “Legiunii de Onoare” în grad de Cavaler* conferit de Președintele Franței (aprilie 2014); *Ordinul Național „Steaua României”, succesiv în grad de Cavaler* (noiembrie 2002), *Ofițer* (martie 2010) și *Comandor* (martie 2013); *Ordinul Național “Serviciul Credincios” în grad de Cavaler* (noiembrie 2002); “*Meritorious Service Medal of Alabama*” conferit de către guvernatorul statului Alabama]. În același timp, Domniei sale i se decernează numeroase distincții, dintre care amintim *Diploma de onoare a Academiei Tehnice Militare pentru merite deosebite în susținerea, dezvoltarea și modernizarea învățământului politehnic militar și a cercetării științifice universitare* (2004), *Premiul special al Salonului Cărții Românești de la Iași, pentru publicația “Noul Aliat – regândirea politicii de apărare a României la începutul secolului XXI”*, editura RAO, București (2009); *Premiul revistei*

Balcanii și Europa evidențiind “vocația pentru siguranță și cooperare internațională în domeniul securității” (2012); Premiul revistei Intelligence pentru “contribuții deosebite la dezvoltarea culturii de securitate” (2013); Premiul de excelență al Fundației Colegiului Național de Apărare (2013), Premiul Galei de excelență în civism “Om între oameni”, sub egida Academiei Române, în domeniul “diplomație și politici de securitate” (2014).

Stimate Doamnă George Cristian Maior,

Universitatea de Vest din Timișoara, întreaga noastră comunitate academică, se simte deosebit de onorată de prezența Dumneavoastră aici, mai ales că aceasta este parte a evenimentelor care marchează un moment istoric în viața instituției noastre, împlinirea a 70 de ani de existență.

Prin acordarea onorantului titlu de **Doctor Honoris Causa Beneficiorum Publicorum**, Universitatea de Vest din Timișoara recunoaște public meritele excepționale, prestigiul și contribuțiile majore, atât la nivel național cât și internațional, în menținerea securității naționale în fruntea unei instituții reformatoare, neutră și echidistantă care luptă pentru întărirea statului de drept și pentru securitatea cetățeanului.

Vă urez multă sănătate și putere de muncă pentru a continua cu aceeași pasiune activitatea dumneavoastră ca expert național și internațional în domeniul securității, ca profesor și scriitor.

Prof. univ. dr. Marilen-Gabriel PIRTEA

Rectorul Universității de Vest din Timișoara

LAUDATIO

In honorem domini

George Cristian Maior

Profesor Universitar Doctor Școala Națională de Studii Politice și Administrative

Director Serviciul Român de Informații

Onorată și onorantă audiență,

Stimați invitați,

Dragi colegi, dragi studenți,

Excelența voastră, Domnule Ambasador George Cristian Maior

Este o onoare, dar și o plăcere, prezentarea unei *Laudatio*, cu referințe directe la o personalitate marcantă a vieții noastre publice, care, printr-o cultură vastă și intrinsec echilibru, contribuie direct la implementarea și apărarea principiilor clasice care asigură permanența unui Stat de drept, atât intern cât și în exteriorizarea sa.

Urmărind parcursul profesional al domnului George Cristian Maior, se pot observa cu ușurință calitățile, abilitățile și competențele pe care le-a dorit câștigate și temeinic aprofundate în formarea sa profesională.

De-a lungul carierei sale, îmbracă pe rând roba de Licențiat în drept, în 1991, la Universitatea "Babeș Bolyai" din Cluj Napoca, pe cea de masterand în drept internațional și comparat, în 1992, la Universitatea „George Washington“ din Statele Unite ale Americii, în 1997 pe cea de Doctor în Drept internațional pentru o teză nominalizată la premiul Most al UNESCO (“Drept național și european în jurisprudența Curții Europene de la Strasbourg”), iar astăzi, 3

octombrie 2014, pe cea de **DOCTOR HONORIS CAUSA BENEFICIORUM PUBLICORUM** al Universității de Vest din Timișoara.

Domnia sa și-a început activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, unde, timp de șase ani (1992-1999) ocupă, pe rând, funcțiile de *Diplomat – Departamentul de Tratat*e, *Departamentul Afaceri Strategice și Însărcinat cu Afaceri a.i. al Ambasadei României din Dublin, Irlanda*. Ulterior, a fost secretar de stat și șef al Departamentului pentru Integrare Euroatlantică și Politica de Apărare din cadrul Ministerului Apărării Naționale, calitate în care a condus cu profesionalism negocierile de aderare la NATO ale României (2001-2004).

Din 2006 până în prezent, prin funcția curentă deținută, Director al Serviciului Român de Informații, domnul George Cristian Maior veghează ca instituția pe care o conduce să se mențină într-o perpetuă neutralitate și, prin aceasta, să fie un eficient veghetor ca *iusiitia fiat regnorum fundamentum* (dreptatea să stea la baza conducerii statului), reamintindu-le celor ce conduc destinele națiunii și nouă tuturor că "*salvarea poporului trebuie să fie îndatorirea de căpătâi a oricărui conducător*" (*salus populi, suprema lex esto*). Desigur, sunt principiile romane cunoscute domnului George Cristian Maior în calitate de licențiat în drept al Universității Babeș Bolyai din Cluj, centru al latinismului și jurisprudenței ardelenesti din vremuri mai vechi.

Profund preocupat de domeniul securității, al cunoașterii, deciziei și acțiunii strategice, al intensificării cooperării și integrării strategiilor la nivel internațional, precum și animat de dorința de a transmite din expertiza domniei sale tinerei generații, domnul George Cristian Maior, îmbrățișează și cariera de profesor universitar și de autor de specialitate.

În prezent, **Profesorul universitar George Cristian Maior** susține un număr important de cursuri, atât în cadrul programelor de licență și master cât și al celor postuniversitare organizate de Școala Națională de Studii Politice și Administrative București și Academia Națională de Informații "Mihai Viteazul" din București, precum: *Intelligence and National Security* (masteratul "Security and Diplomacy"); *Politica externă și de securitate comună a Uniunii Europene* (masteratul "Politică și Economie Europeană"), *Noua arhitectură de securitate europeană în contextul relațiilor transatlantice* (masteratul "Spațiul public european"); *Relații Internaționale* și *Politici comparate* (programele "Psihologie–Informații" și "Studii de securitate și informații"); *Teme fundamentale ale relațiilor internaționale* (masteratul

“Intelligence și securitate națională”, “Analiza de intelligence” și cursul postuniversitar de formare și dezvoltare profesională).

Pe de altă parte, în calitate de autor, **Excelența sa, Domnul George Cristian Maior** impresionează prin contribuția adusă cunoașterii în domeniul său de expertiză, reprezentată de un număr mare de publicații scoase, în calitate de autor și coautor, la edituri recunoscute din țară și din străinătate, precum și prin intervențiile în cadrul unor prelegeri/conferințe naționale și internaționale, pe subiecte privind: ***Securitatea la Marea Neagră al Universității Harvard, București*** (2011), ***Rolul noilor aliați NATO și viitorul cooperării transatlantice în domeniul securității***, prelegere ținută în cadrul Distinguished Lecture Program al Universității Naționale de Apărare a SUA, Washington D.C. (2004), ***Noii aliați și politica de securitate în zona Mării Negre***, prelegere ținută la Universitatea Columbia, New York, SUA (2004).

În paginile lucrărilor sale, George Cristian Maior invită cititorul să facă *o incursiune prin meditație asupra lumii noastre - singura pe care o cunoaștem nemijlocit, deși nu o înțelegem decât în parte - și o face cu o eleganță desăvârșită a spiritului, cu o luciditate calmă, dublată de o inteligență a comunicării și cu siguranța specialistului bine informat. Prin toate acestea, [...] ne îndeamnă ferm la vigilență, la participare și la implicare, spre a nu permite ca somnul rațiunii să nască noi monștri, imposibil de stăpânit. Și, mai ales, ne îndeamnă să veghem ca România - membră a NATO și UE adică, a cluburilor selecte care conduc lumea - să fie un subiect activ și nu doar un obiect în rețeaua relațiilor internaționale. Este o lecție de erudiție și de viață oferită nouă, cititorilor, de George Cristian Maior, cu onestitate, cu generozitate și, mai ales, cu demnitate, precum și o invitație de a ne trăi, în cunoștință de cauză, prezentul¹.*

Pe de altă parte, în lucrarea “Un război al minții”, domnia sa încearcă să traseze, utilizând atât abordări teoretice cât și practice, *firul roșu* între politici și cunoaștere, între informație și analiză, între amenințare și securitate, *acel ceva care determină modul în care un stat își folosește resursele intelectuale și materiale pentru a apăra democrația și prosperitatea cetățenilor săi și a juca un rol pe scena internațională.*²

Participările la diverse seminarii pe problema securității regionale, dintre care unul dintre cele mai importante pentru România a fost *Programul privind Securitatea Mării Negre al*

---

¹Academician Prof.univ.dr. Ioan Aurel Pop, recenzie la volumul “Incertitudine. Gândire strategică și relații internaționale în secolul XXI”, Editura RAO Books, București, 2014

²George Cristian Maior, “Un război al minții”, Editura RAO Books, București, 2010

Universității Harvard (2011), care astăzi, prin grija domnului George Cristian Maior, este coorganizat de România, i-au permis să aducă împreună politicieni și lideri din Regiunea Extinsă a Mării Negre și din întreg spațiul euroatlantic, care își desfășoară activitatea în domeniul securității, pentru a purta un dialog informal și sincer asupra rolului pe care factorii de decizie îl pot juca în cultivarea unui climat de pace în regiune, bazat pe reforme democratice ale sectorului de securitate și pe valori comune.

De fiecare dată când are ocazia, domnia sa subliniază cât de vitală este cunoașterea strategică, considerând-o *cheia elaborării unei hărți a intereselor și a stabilirii priorităților*.

Deja avem o bogată literatură cu privire la importanța strategică a regiunii. Au fost dedicate eforturi extinse dezbaterii problematicei regionale, atât din partea mediului academic, cât și în formatele oficiale de cooperare. Au fost create forumuri mai mult sau mai puțin formale și mecanisme concrete de cooperare. De asemenea, au fost adoptate documente strategice. Și totuși, este dificil să discernem dacă toți actorii implicați urmăresc o strategie coerentă bazată pe interese compatibile. Istoricii și cercetătorii și-au făcut treaba, acum este timpul să acționăm. Trebuie să depășim stadiul de înțelegere ulterioară, de cunoaștere istorică, să exploatăm lecțiile învățate și să trecem mai departe, la anticipare și prognoză, afirma domnul Ambasador Cristian George Maior cu ocazia discursului în cadrul Seminarului Regional din cadrul Programului privind Securitatea la Marea Neagră (BSSP).³

Tot cu aceeași ocazie, domnia sa afirma, în legătură cu rolul serviciilor de securitate, că *trebuie să se treacă dincolo de atributul tradițional al unui serviciu de intelligence, care se referă la informarea politicului la nivel național și la prevenirea și combaterea amenințărilor de securitate. Ne dedicăm într-un mod deschis și conștient interconectării cu statele din regiune și nu doar în spiritul transparenței, de altfel o cerință esențială pentru orice încercare de a câștiga încredere, a obține predictabilitate și a reduce incertitudinea. Cred sincer că binecunoscutul pasaj - "poate că am călătorit până acum în corăbii diferite, dar acum suntem toți în aceeași barcă" - se aplică stării în care se află cooperarea regională.*⁴

---

³<http://www.sri.ro/discursul-domnului-ambasador-george-cristian-maior-directorul-serviciului-roman-de-informatii-la-deschiderea-seminarului-regional-din-cadrul-programului-privind-securitatea-la-marea-neagra-bssp.html>

⁴Discursul domnului George Cristian Maior la Seminarul Regional din cadrul Programului privind Securitatea la Marea Neagră (BSSP)

Ca o recunoaștere a multiplelor calități dovedite în cariera universitară, publicistică cât și profesională, Domnului George Cristian Maior i se conferă un număr important de **ordine și decorații naționale și internaționale** [*Ordinul “Legiunii de Onoare” în grad de Cavaler* conferit de Președintele Franței (aprilie 2014); *Ordinul Național „Steaua României”, succesiv în grad de Cavaler* (noiembrie 2002), *Ofițer* (martie 2010) și *Comandor* (martie 2013); *Ordinul Național “Serviciul Credincios” în grad de Cavaler* (noiembrie 2002); *“Meritorious Service Medal of Alabama”* conferit de către guvernatorul statului Alabama]. În același timp, Domniei sale i se decernează numeroase distincții, dintre care amintim *Diploma de onoare a Academiei Tehnice Militare pentru merite deosebite în susținerea, dezvoltarea și modernizarea învățământului politehnic militar și a cercetării științifice universitare* (2004), *Premiul special al Salonului Cărții Românești de la Iași, pentru publicația “Noul Aliat – regândirea politicii de apărare a României la începutul secolului XXI”, editura RAO, București* (2009); *Premiul revistei Balcanii și Europa evidențiind “vocația pentru siguranță și cooperare internațională în domeniul securității”* (2012); *Premiul revistei Intelligence pentru “contribuții deosebite la dezvoltarea culturii de securitate”* (2013); *Premiul de excelență al Fundației Colegiului Național de Apărare* (2013), *Premiul Galei de excelență în civism “Om între oameni”, sub egida Academiei Române, în domeniul “diplomație și politici de securitate”* (2014).

Dincolo de cele prezentate de mai sus, adăugăm că în activitatea domnului George Cristian Maior se evidențiază următoarele direcții:

- *Reformarea Serviciului Român de Informații, astfel că, astăzi, instituția pe care o conduce este una profesionistă, flexibilă, inteligentă, pregătită să facă față spectrului larg de riscuri și amenințări la adresa securității naționale;*
- *Întărirea statului de drept și contribuția la lupta împotriva corupției (furnizarea informațiilor esențiale pentru demararea anchetelor din marile dosare de corupție);*
- *Menținerea instituției SRI (acuzată anterior, de-a lungul timpului, că este politizată) în afara jocului politic, devenind întru totul neutră și echidistantă;*
- *Contribuția, prin toate cele de mai sus, la recredibilizarea unei instituții fundamentale pentru orice democrație, atât la nivel național cât și în relația cu partenerii externi cu responsabilități în zona informațiilor strategice.*

Luând în considerare cele prezentate, apreciem că propunerea Rectorului Universității de Vest din Timișoara – domnul prof.univ.dr. Marilen Gabriel Pirtea – privind acordarea titlului de Doctor Honoris Causa Beneficiorum Publicorum domnului George Cristian Maior este justificată pe deplin, iar hotărârea luată de către Senatul universitar în acest sens are deplină acoperire. Prin cugetare și faptă, domnul George Critian Maior merită ca, pe lângă acest titlu, să-i atribuim onorific *dar immo pectore* versul horatian **Compos sui, animi, mentis** (*stăpân pe sine, pe curajul său, pe gândirea sa*).

Distinse domnule Ambasador George Cristian Maior,

Comunitatea academică a Universității de Vest din Timișoara se simte onorată de prezența dumneavoastră, iar titlul pe care urmează să îl confere domniei voastre vine să sublinieze o activitate extrem de importantă pentru binele Țării și, nu în cele din urmă, pentru fiecare dintre noi, motiv pentru care vă urăm în numele tuturor colegilor multă sănătate și putere de muncă spre a continua cu aceeași eficiență activitatea dumneavoastră de până acum.

Comisia de evaluare și de elaborare a Laudatio

Președinte:

Prof. univ. dr. Marilen Gabriel Pirtea – *Rectorul Universității de Vest din Timișoara*

Membri:

1. Acad. prof. univ. dr. Ioan Aurel Pop – *Rectorul Universității Babeș Bolyai din Cluj Napoca*
2. Prof. univ. dr. Mircea Dumitru – *Rectorul Universității din București*
3. Prof. univ. dr. Alexandru Buglea – *Președintele Senatului Universității de Vest din Timișoara*
4. Prof. univ. dr. Vasile Popovici – *Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențial al României în Portugalia*
5. Conf. univ. dr. Cristian Pîrvulescu – *Decanul Facultății de Științe Politice, Școala Națională de Studii Politice și Administrative*
6. Prof. univ. dr. Cioroianu Adrian – *Decanul Facultății de Istorie, Universitatea din București*
7. Prof. univ. dr. Nicolae Manolescu – *Universitatea din București*
8. Emil Hurezeanu, *jurnalist*
9. Prof. univ. dr. Dan Negrescu – *Universitatea de Vest din Timișoara*

PLEDOARIE PENTRU STATUL INTELIGENT ȘI SOCIETATEA CUNOAȘTERII ÎN SECOLUL XXI

- Universitatea de Vest din Timișoara, 3 octombrie 2014 -

În evoluția unei națiuni apar momente când nevoia de transformare a societății și a statului este evidentă, când adaptarea la un alt context, la noi realități, este o condiție vitală pentru securitate, prosperitate și chiar pentru supraviețuire. Dacă acum aproape o sută cincizeci de ani, respectiv aproape o sută de ani ne-am regăsit în situații similare din care am extras și exploatat cu inteligență oportunitățile pentru a ne construi statalitatea, respectiv pentru a ne desăvârși unitatea națională, iată că și astăzi trăim în vremuri ce reclamă acuitatea simțului strategic, atât de necesară pentru regândirea și consolidarea temeliei unui stat nou, inteligent, parte integrantă a comunității euro-atlantice. Viziunea marelui Titulescu, așa cum o exprima în calitate de tânăr deputat la 1915, subliniază rolul esențial pe care îl are capacitatea de cunoaștere, de înțelegere pentru destinul unei națiuni:

Problemul care se pune azi României e înfricoșător, dar simplu: sau România pricepe datoria pe care i-au creat-o evenimentele în curs, și atunci istoria ei abia începe, iar viitorul ei va fi o răzbunare prelungită și măreață a umilințelor ei seculare; sau România, mioapă la tot ce e „mâine“, cu ochii mari deschiși la tot ce e „azi“ nu pricepe și înlemnită stă pe loc, și atunci istoria ei va înfățișa pentru vecie exemplul, unic și mizerabil, al unei sinucideri viețuite!

Cu puțin timp înainte de celebrarea centenarului Marii Uniri, putem recunoaște că înaintașii noștri au avut abilitatea remarcabilă de a reuși, în numai 60 de ani - câți s-au scurs de la Unirea Principatelor la Marea Unire -, consolidarea statalității noastre pe harta Europei, depășind statutul de simpli pionieri pe tabla de șah a jocurilor dintre marile puteri. Împinși de vremuri și susținuți de conștiința pragmatică a unui proiect național comun, au reușit aceste lucruri remarcabile pe care alte națiuni le-au edificat în secole. Concomitent, și-au dublat eforturile în

plan intern, prin ample procese de reformă care au contribuit la asigurarea unei fundații solide pentru politica externă a tânărului stat național. Putem vorbi aici de veritabile mutații politice și socio-economice, determinate de transformarea cadrului constituțional și normativ, care au condus la consolidarea noului stat și la democratizarea societății românești: reforma electorală, prin introducerea sufragiului universal, reforma agrară, prin împrăștierea țăranilor, reforma învățământului, prin îmbunătățirea accesului la educație, politica socială, prin adoptarea unor măsuri ce garantau protecția socială și asocierea profesională, politica economică, prin integrarea economiei naționale și în special prin industrializarea și modernizarea tehnologică, iar nu în ultimul rând moderna Constituție de la 1923. Paradoxal, fragmentarea României Mari în anii premergători celei de-a doua conflagrații, cu deznodământul binecunoscut de la finele războiului, recuperarea parțială a teritoriului pierdut și instaurarea regimului comunist, când am redevenit captivi ai geografiei politice și ai considerentelor strategice ale unor mari puteri, nu ar trebui să fie indicatori ai vreunui fatalism românesc ci, din contră, ar trebui chiar să întărească faptul că am fost capabili să ne depășim condiția. Nu am fost deloc „altfel”, cum spune istoricul Boia, într-un sens devalorizant și absolut nemeritat. Dimpotrivă, deși aveam o tradiție statală de scurtă durată, cu procese de reformă, modernizare și consolidare a statului și a societății concentrate pe o perioadă restrânsă de timp, România nu s-a prăbușit, chiar dacă provocările au fost excepționale: criza economică de atunci a fost una de factură mondială, derapajele scenei politice interne către extreme au fost de asemenea experimentate în nenumărate state europene. În plan extern, căutarea continuă, aparent inconsecventă, a unor garanții de securitate de la forțe externe, fie că erau de tip colectiv (Liga Națiunilor și organizații regionale ca Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică), fie că urmăreau, în tradiția realpolitik-ului, cooptarea marilor puteri, de genul Rusiei sau Franței, Germaniei sau Angliei, ilustra de fapt superficialitatea balanței de putere continentală într-o vreme în care mișcări realmente seismice afectau stabilitatea Europei. De altfel, obiectivul echilibrului strategic era limpede reflectat într-un raport telegrafiat de ministrul de externe Grigore Gafencu, după vizita oficială pe care o efectuase în Germania în aprilie 1939 și în cadrul căreia avusese întrevederi cu Hitler, Goering și von Ribbentrop, în care preciza că „prezența anglo-francezilor în Europa răsăriteană era absolut necesară, căci ar fi fost o greșeală periculoasă ca în această parte a Europei să fie lăsat un singur arbitru, care ar deveni în mod inevitabil un stăpân”. Chiar Winston Churchill remarca postura de nedorit în care se afla România, justificând într-un fel prudența și reținerile noastre:

Politica unui stat mic ce stătea sub spectrul copleșitoarelor imperii vecine [...] a fost una de calcul. A alege între cele două presupunea un hazard cumplit și totuși, a nu alege [...] ar fi putut să alunge oportunitatea supremă a istoriei naționale românești.

Acest calcul rațional, împlinit parțial prin obținerea garanțiilor anglo-franceze, avea să fie însă împiedicat de complicațiile ecuației de putere care au lăsat practic Europa Centrală și de Răsărit pradă intereselor strategice ale Germaniei și ulterior ale Uniunii Sovietice. Într-o manieră similară, la același rezultat a contribuit și eșecul Ligii Națiunilor, pentru a cărei promovare s-a luptat un alt ministru de externe al României, Nicolae Titulescu.

De fapt, cheia problemei rezida într-un deficit de cunoaștere, cum de altfel o reflecta și Titulescu în 1930, în calitate de președinte al Ligii Națiunilor:

Asistăm la creațiunea în fața ochilor noștri a unei alte lumi și nu percepem complet liniile feței sale noi. Mai mult ca oricând, epoca ce o trăim e un amestec de adevăruri vechi, destinate să moară, și de adevăruri noi, încă neîndeajuns de clare [...]. Tabloul e întunecat, o mărturisesc. Cu cât intrați mai mult în detalii, cu atât apare mai întunecat. Cu cât veți adânci mai mult particularismele naționale, cu atât situațiunea apare mai imposibilă.

Până și premierul britanic Winston Churchill remarcă în perioada interbelică faptul că „fiecare om de stat balcanic aflat la putere a fost nevoit să navigheze printre nenumărate complicații, pericole și transformări surprinzătoare”. În aceeași paradigmă se situa și Grigore Gafencu în vara lui 1939, ministru de externe la acea vreme, care mărturisea confuzia ce exista chiar în ajunul războiului, stare amplificată și de absența unor repere clare:

Nu a fost o criză spectaculoasă, o succesiune precipitată de evenimente senzaționale. Lupta dintre cancelarii se ducea în surdină, ascunsă de ochii lumii, cu o încetineală insuportabilă. Era în joc echilibrul de forțe [...]. Puternicele presiuni care se exercitau de o parte și de cealaltă și care puteau să declanșeze brusc conflictul scăpau muritorilor de rând; puțini inițiați le evaluau cu exactitate importanța. Era atât dezordine în spirite și atât incertitudine în raționamente [...].

Deși „lecțiile istoriei” sunt întotdeauna utile, interpretarea lor este un proces mult mai subtil și mai complicat. Nu poți desluși învățăturile trecutului de o manieră mono-deterministă, identificând cauzalități directe exclusive acolo unde contextul era mult mai complex, sau printr-o argumentație selectivă, imaginând un tablou al vremii mai ordonat, mai simplu, mai predictibil și mai coerent decât a fost în realitate. Laureatul premiului Nobel David Kahneman vorbea, în acest sens, despre iluzia înțelegerii trecutului care ne împiedică să recunoaștem cu adevărat incertitudinile existenței.

Judecând prin prisma rezultatelor, în care putem include nu doar tabloul României Mari, ci *in extenso* chiar România din zilele noastre și mai ales contextualizând judecata noastră printr-o analiză rece, se poate aprecia că, în ciuda marjei de manevră limitate, am reușit ca nație să navigăm cu inteligență și adaptabilitate în apele tulburi ale istoriei și să depășim ineluctabilitatea geografiei politice care ne-a plasat într-o zonă de intersecție, dinamică, a intereselor marilor puteri. Fără a fi deloc partizanul unui excepționalism românesc, dar nici al unui fatalism cultivat uneori cu o fervoare artificială și dubioasă, demnă de o cauză mai bună, cred că am reușit să identificăm oportunitățile generate de contextul internațional, să împlinim visul Unirii și ulterior al democratizării și integrării în Uniunea Europeană și Alianța Nord-Atlantică. Cu alte cuvinte, pentru a-l parafraza pe istoricul britanic Hugh Seton-Watson:

Pentru unii, istoria României poate părea obscură sau lipsită de glorie. Dar este o anumită forță dinamică în vicisitudinile acesteia, iar Europa nu are niciun alt exemplu mai elocvent al efectului coroziv al stăpânirii străine, al eșecului unei politici de asimilare sistematică și al triumfului treptat al sentimentului național asupra circumstanțelor nefavorabile.

Revenind la „lecțiile istoriei”, la fel ca și la începutul veacului trecut, ne aflăm astăzi, la acest început de secol, în fața unui moment de răscruce, unul în care putem opta decisiv pentru o integrare definitivă în comunitatea europeană și euro-atlantică și pentru ieșirea ireversibilă de sub stigmatul zonei de frontieră dominată de nesiguranță și sărăcie. Aceste evoluții pot înscrie decisiv societatea românească în modernitatea occidentală, cu tot ceea ce înseamnă ea în termeni de bunăstare, securitate și predictibilitate pozitivă. Paradoxal, de data aceasta, geografia și istoria ne avantajează, în sensul că moștenirea noastră orientală ne plasează într-o poziție privilegiată spre a înțelege mai bine decât vesticii și implicit spre a-i face pe ei să înțeleagă mai bine caracteristicile

unei zone periferice care acum a fost împinsă către Caucaz și Orientul Apropiat. Amplasați în prezent în spatele acestei delimitări geopolitice, în interiorul comunității postmoderne europene, avem o dublă răspundere simultană a proiecției și protecției intereselor noastre, deopotrivă naționale și colective, atât în ceea ce privește soluționarea problematicilor din arealurile noii periferii, cât și cu privire la exportul de stabilitate și prosperitate mai departe către răsărit și miazăzi. Suntem o democrație ferm integrată în UE și NATO, beneficiem de cele mai puternice garanții de securitate pe care le-am avut vreodată, putem beneficia de oportunități economice fără precedent. Mai trebuie doar să ne finalizăm o viziune strategică și mai ales să o aplicăm pragmatic și sistematic pentru a ne promova cu mai multă forță interesele naționale, evident legate de prosperitatea economică, de dezvoltarea socială, de consolidarea educațională și culturală, de progresul tehnologic, de capacitatea de reacție și diplomația activă. Capacitatea de a face pasul către un nou profil strategic într-o altă lume, de a elabora hărți strategice care să precizeze scopurile și traseele de urmat, este atribuită preponderent clasei politice, iar această răspundere nu poate să rămână neasumată de către aceasta. Dar atrag atenția în mod deosebit asupra faptului că nu există o exclusivitate a politicului asupra acestui atribut. Demersul politic trebuie sprijinit activ de elita intelectuală, de experți din zona academică și societatea civilă. Iar aceasta reprezintă o cerință cu atât mai însemnată cu cât cartografierea direcțiilor strategice ale României a căpătat valențe multiple, combinând energia, economia, tehnologia cu geopolitica, pentru ca scopul final să fie redefinirea României de la un „stat de frontieră”, la un nod de rețea, un „hub” de cunoaștere, o intersecție strategică într-o lume globală cu interdependențe și încrângături complicate. Este un proces care s-a mai produs în istoria noastră, iar ca exemplu pozitiv avem acțiunea conjugată a elitelor politice și intelectuale de la mijlocul secolului al XIX-lea și mai ales din a doua jumătate a acestuia. Mai mult, exemplul interbelic este și el ilustrativ nu doar pentru legătura intrinsecă dintre academic și politic, ci și pentru că arată ce rezultate pot fi obținute atunci când politicienii sunt ancorați puternic în zona universitară, respectiv când intelectualii răspund chemării, vocației politice pentru a se implica în treburile Cetății.

România trebuie să se fortifice cât mai bine pe plan intern pentru a se putea exprima în plan extern mai vizibil, mai consistent și în concordanță cu un set de interese naționale bine definite. Fortificarea internă presupune acțiuni multiple la nivelul statului și al societății. Este vital să avem un stat nou, suplu, inteligent, cu instituții solide, funcționale, implicat activ acolo unde este nevoie de el, dar discret în zonele în care energiile private se manifestă corect. În egală

măsură, avem nevoie de o societate angajată, o economie viabilă și, nu în cele din urmă, un plus de cunoaștere pentru stat și societate în general. Insist asupra cunoașterii care se alimentează din educație, pentru că este o resursă indispensabilă ce oferă nu doar valoare adăugată acțiunii și gândirii strategice într-un mediu atât de complex și incert, ci reprezintă una dintre cele mai puternice monede ale lumii postmoderne. O asemenea evoluție implică și obligația creșterii puterii „soft” a României, care s-ar traduce printr-un plus de prestigiu și legitimitate ca sursă de putere în spațiul internațional, ne-ar permite o mai bună plasare a țării în noua arhitectură de securitate, precum și capitalizarea mai eficientă a oportunităților emergente în această lume dinamică.

După cum observa Christopher Coker în „War in an Age of Risk”, ne găsim astăzi într-un mediu darwinist sumbru, dar evoluția însăși este o formă de procesare a informației ce le permite acelor specii care pot procesa mai repede și mai bine decât celelalte să supraviețuiască și să se dezvolte. Este valabil și pentru comunitățile umane și formele lor de organizare politică așa cum sunt statele, pentru care cunoașterea a devenit un element al puterii naționale cel puțin la fel, dacă nu chiar mai important decât cele clasice. Cunoașterea de calitate, utilă și oportună se poate cultiva și consolida prin rafinarea instrumentelor de colectare a informațiilor și dimensiunea analitică de evaluare a acestora. Conjugarea tuturor acestor eforturi ne-ar oferi abilități sporite de a ne governa bine în plan intern și a ne orienta clar în plan extern. Mai mult, ar conduce chiar la o împărțire pozitivă, echilibrată și cu adevărat democratică a controlului asupra frâielor destinului nostru, ca națiune, între factorul politic și cercurile academice, de business și non-guvernamentale. În acest fel, implicarea cetățenilor în proiectarea și concretizarea viitorului nostru comun ar căpăta, în sfârșit, nu doar formă, ci și conținut. Iar acesta este cu atât mai mult un imperativ, cu cât moștenirea ideologiei comuniste și a apartenenței la cămașa de forță a Pactului de la Varșovia au condus la alterarea relației dintre stat și societate, dintre guvernanți și guvernați, dintre public și privat, dintre intern și internațional. Acum însă ne-am recâștigat libertatea, în spațiul intern, ca cetățeni, și în cel internațional, ca actor pe deplin suveran. Suntem liberi să ne construim destinul pe măsura puterilor noastre care nu sunt deloc mici.

Reamintind experiența generațiilor anterioare, retrăim parcă aceleași gânduri și sentimente cu privire la starea de incertitudine, după cum o exprima atât de elocvent fostul secretar de stat american Donald Rumsfeld, care sublinia provocările răspunderii de „a ne apăra națiunea împotriva a ceea ce este necunoscut, incert, nevăzut, neașteptat”. Lumea globalizată și

totodată globalizantă de astăzi ridică provocări infinit mai complicate decât acum câteva decenii. Ne confruntăm cu riscuri asimetrice, transnaționale, cu noi provocări, iar mediul de securitate este și mai complicat din cauza apariției actorilor non-statali și a evoluției fantastice a tehnologiei, care potențează amenințările. Viitorul abundă în pericole care nu doar că pot fi greu anticipate, dar uneori nici măcar nu pot fi imaginate. Inclusiv ecuația securității a devenit mai complexă și multidimensională. Nivelul național este mult mai strâns atașat de cel internațional, dar și de cel individual, de siguranța cetățeanului. Securitatea națională nu se mai limitează strict la nucleul politico-militar, ci include problematica mediului înconjurător, repere culturale și socio-economice. La fel de adevărat este că instrumentele de combatere a pericolelor s-au multiplicat, sunt mai sofisticate, mai complexe, iar stăpânirea lor este o condiție esențială a protejării, nu complete, pentru că acest lucru este imposibil, dar cât mai extinse a modului nostru de viață.

Într-o societate postmodernă pe care unii o apreciază drept post-eroică, având în vedere aversiunea acesteia față de asumarea de riscuri și sacrificii, acceptarea principiului incertitudinii pare să fie o condiție esențială pentru soarta unei națiuni. Gestionarea acestui deficit de predictabilitate este dependentă de construcția unui sistem complex, dinamic, de management al cunoașterii, iar acesta nu poate rămâne doar în apanajul statului, al structurilor sale de *intelligence*. Dimpotrivă, este necesară o alianță a statului cu societatea, prin susținerea și stimularea energiilor din societate care pot contribui la creșterea capacității de reziliență în fața unor riscuri neprevăzute, respectiv la valorificarea mai bună a oportunităților multiple din era globalizării. Răspunsul la ecuația incertitudinii este așadar statul inteligent plus societatea cunoașterii, ambele conectate pentru a converti informația în cunoaștere, înțelegerea în înțelepciune și pentru a percepe la timp „istoria latentă”, cea pe care să se petreacă, astfel încât să acționăm în pas cu vremurile sau, și mai bine, cu un pas înaintea lor. Dacă vom detecta la timp simptomele ce pot indica improbabilul înainte ca acesta să devină inevitabil - și putem face acest lucru! - statul român va câștiga bătălia cu viitorul, iar România va fi nu „altfel”, ci „la fel” cu cei mai buni, sincronizată cu ritmul dezvoltării civilizației post-moderne.

În final, aș face apel la Reinhold Niebuhr, care subliniază atât de bine legătura dintre înțelegerea trecutului, acțiunea prezentului și gândirea viitorului, dintre caracterul național și viziunea strategică:

Atunci când virtutea devine viciu din cauza unui defect ascuns al virtuții, când tăria devine slăbiciune din cauza vanității pe care tăria o induce omului sau națiunii puternice, când securitatea se transformă în insecuritate pentru că ne bazuim prea mult pe ea, când înțelepciunea devine nebunie deoarece nu își cunoaște propriile limite – în toate aceste cazuri avem de-a face cu elementul ironic.

Dincolo de elementele patetice, „care se nasc din situații contradictorii și confuze întâmplătoare”, și de cele tragice, definite ca „alegeri când fac rău pentru o cauză bună, când [oamenii sau națiunile] își asumă vina pentru a împlini o îndatorire mai înaltă sau când jertfesc ceva de valoare pentru altceva mai valoros”, sesizarea componentei ironice din istoria noastră face diferența între uzul și abuzul de istorie, între încorsetarea într-un destin așa-zis fatalist și asumarea conștientă a unei viziuni și acțiuni strategice care să se detașeze dintr-un trecut mai mult sau mai puțin viciat sau exagerat de interpretarea istorică. Este cheia limpezirii evoluției dintre ceea ce am fost, ceea ce suntem și ceea ce ne dorim să fim.

Ambasador GEORGE-CRISTIAN MAIOR

CURRICULUM VITAE

Informații personale

Prenume / Nume

E-mail

Naționalitatea

Data și locul nașterii

Starea civilă

George Cristian MAIOR

director@sri.ro

română

16 noiembrie 1967, Cluj Napoca

căsătorit, 2 copii

Experiența profesională

Perioada

Funcția ocupată

Numele și adresa angajatorului

Sectorul de activitate

Perioada

Funcția ocupată

Principale responsabilități

Numele și adresa angajatorului

Sectorul de activitate

Perioada

Funcția ocupată

Numele și adresa angajatorului

Sectorul de activitate

Perioada

Funcția ocupată

Numele și adresa angajatorului

Sectorul de activitate

octombrie 2006 – prezent

Director

Serviciul Român de Informații

Administrație publică centrală

noiembrie 2004 – octombrie 2006

Senator

- președintele Comisiei pentru Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională
- membru al Comisiei speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra Serviciului de Informații Externe
- membru al Comisiei pentru Drepturile Omului, Culte și Minorități
- membru al Grupului Parlamentar al Partidului Social Democrat

Parlamentul României

Administrație publică centrală

2000 – 2004

Secretar de stat / Șef al Departamentului pentru Integrare Euroatlantică și Politica de Apărare

- co-negociator al aderării României la NATO (2001 – 2003)

Ministerul Apărării Naționale

Administrație publică centrală

1997 – 1999

Însărcinat cu Afaceri a.i. al Ambasadei României din Dublin, Irlanda

Ministerul Afacerilor Externe

Administrație publică centrală

Perioada	1992 – 1997
Funcția ocupată	Diplomat – Departamentul de Tratat, Departamentul Afaceri Strategice
Numele și adresa angajatorului	Ministerul Afacerilor Externe
Sectorul de activitate	Administrație publică centrală
Activitate academică	
Funcția	Profesor universitar
Cursuri predate	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Departamentul de Relații Internaționale și Integrare Europeană <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Intelligence and National Security</i> (masteratul “Security and Diplomacy”) ▪ <i>Politica externă și de securitate comună a Uniunii Europene</i> (masteratul “Politică și Economie Europeană”) ▪ Facultatea de Administrație Publică <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Noua arhitectură de securitate europeană în contextul relațiilor transatlantice</i> (masteratul “Spațiul public european”)
Numele și adresa instituției	Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București
Funcția	Profesor universitar
Cursuri predate	<ul style="list-style-type: none"> ▪ În cadrul programelor de licență <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Relații Internaționale</i> (programul “Psihologie–Informații”) ▪ <i>Politici comparate</i> (programul “Psihologie–Informații”) ▪ <i>Relații internaționale</i> (programul “Studii de securitate și informații”) ▪ <i>Politici comparate</i> (programul “Studii de securitate și informații”) ▪ În cadrul programelor masterale <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Teme fundamentale ale relațiilor internaționale</i> (masteratul “Intelligence și securitate națională”) ▪ <i>Teme fundamentale ale relațiilor internaționale</i> (masteratul “Analiza de intelligence”) ▪ În cadrul cursurilor post-universitare <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Teme fundamentale ale relațiilor internaționale</i> (cursul post-universitar de formare și dezvoltare profesională)
Numele și adresa instituției	Academia Națională de Informații “Mihai Viteazul”, București
Educație și formare	
Data	feb – iul 2001
Calificarea obținută	Diplomă post-universitară în studii de securitate
Instituția de educație sau formare	Colegiul Național de Apărare Universitatea Națională de Apărare “Carol I”, București
Data obținerii diplomei	1997
Calificarea obținută	Doctor în drept, teza “Drept național și european în jurisprudența Curții Europene de la Strasbourg”
Instituția de educație sau formare	Facultatea de Drept Universitatea “Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca

Nivelul EQF	Nivelul 8 (ISCED 2011)
Data	1991 – 1992
Calificarea obținută	Master în drept internațional și comparat, teza “Derogations from Human Rights in the Context of National Security, coordonator prof. Thomas Buergenthal
Instituția de educație sau formare	College of Law Universitatea “George Washington”, Washington DC, SUA
Nivelul EQF	Nivelul 7 (ISCED 2011)
Data	1987 – 1991
Calificarea obținută	Licențiat în drept <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Foia matricolă include cursurile aferente programului de formare psihopedagogică</i>
Instituția de educație sau formare	Facultatea de Drept Universitatea “Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca
Nivelul EQF	Nivelul 6 (ISCED 2011)
Data	aug 1990
Calificarea obținută	Diplomă de absolvire a cursurilor de vară, domeniile: <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Drept norvegian</i> ▪ <i>Drept internațional și protecția drepturilor omului</i>
Instituția de educație sau formare	Facultatea de Drept, Universitatea din Oslo, Norvegia în cooperare cu Facultatea de Drept, Unviersitatea din North Dakota, SUA

Competențe personale

Limba maternă Română

Limbi străine cunoscute

Auto-evaluare

Nivel european (*)

Engleza

Înțelegere				Vorbire				Scriere	
Ascultare		Citire		Participare la conversație		Discurs oral			
C2	Utilizator experimentat	C2	Utilizator experimentat	C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator experimentat

(*) [Common European Framework of Reference for Languages](#)

Informații suplimentare

Publicații

- 2014 “Incertitudine. Gândire strategică și relații internaționale în secolul XXI”, ediția a doua, editura RAO, București;
- 2014 autor introducere la Ioan Mircea Pașcu, “Bătălia pentru NATO. Raport personal”, ediția a doua, editura RAO, București;
- 2014 autor cuvânt-înainte în Michael Selden, “Winston Churchill. Tânărul titan”, editura RAO, București;
- 2014 autor cuvânt-înainte și capitol în Dungaciu, Iuga, Stoian (eds), “7 teme fundamentale pentru România”, editura RAO, București;
- 2013 autor cuvânt-înainte și studiu în Philip Freeman, “Cum se conduce o țară – ghid antic pentru liderii moderni. Marcus Tullius Cicero”, editura RAO, București;
- 2013 autor cuvânt-înainte în Joshua Rubenstein, “Lev Troțki – o viață de revoluționar”, editura RAO, București, editura Eikon, Cluj – Napoca;

- 2013 coordonator “Spionii – cine sunt, ce fac?”, editura RAO, București;
- 2013 coordonator “Ars Analytica – provocări și tendințe în analiza de intelligence”, editura RAO, București;
- 2013 autor cuvânt-înainte în George Friedman, “Ținuturi de frontieră – o călătorie geopolitică în Eurasia”, editura RAO, București;
- 2013 “Servicii apreciate”, în *Foreign Policy România*, nr. iul-aug;
- 2012 autor cuvânt-înainte în Ionel Nițu, “Analiza de intelligence – o abordare din perspectiva teoriilor schimbării”, editura RAO, București;
- 2012 autor prefață în Jean-Vincent Blanchard, “Eminența Sa, Cardinalul Richelieu și ascensiunea Franței” (versiunea în limba română), editura Eikon, Cluj – Napoca;
- 2012 autor cuvânt-înainte în Reinhold Niebuhr, “Ironia isoriei americane”, editura RAO, București;
- 2012 “Noul Aliat – regândirea politicii de apărare a României la începutul secolului XXI”, (ediția a doua, revizuită și adăugită), editura RAO, București;
- 2012 „Managing Change: The Romanian Intelligence Service in the 21st Century”, în *International Journal of Intelligence and Counter Intelligence*, vol.25, nr.2, editura Routledge (Taylor & Francis Group);
- 2012 autor prefață în Steinberg Jonathan, “Bismarck – O viață” (versiunea în limba română), editura Eikon, Cluj – Napoca;
- 2012 “Asigurarea contrateroristă”, în *Foreign Policy România*, nr. 30;
- 2011 “SRI în era informațională. Argument pentru o viziune strategică”, în *Revista Română de Studii de Intelligence*, nr.5, iunie;
- 2011 “Dimensiunea de intelligence”, în *Foreign Policy România*, nr. 25;
- 2011 „Scutul antirachetă și eroarea de percepție a Moscovei”, în *Foreign Policy România*, nr. 23;
- 2011 co-editor, “Cunoaștere strategică în zona extinsă a Mării Negre”, editura RAO, București;
- 2010 coordonator “Un Război al Minții – Intelligence, servicii de informații și cunoaștere strategică în secolul XXI”, editura RAO, București;
- 2009 “Incertitudine – gândire strategică și relații internaționale în secolul XXI”, editura RAO, București;
- 2009 “Noul Aliat – regândirea politicii de apărare a României la începutul secolului XXI”, editura RAO, București;
- 2009 “Istoricism, legalism și teoretizare în studiul intelligence-ului”, în *Revista Română de Studii de Intelligence*, nr. 1-2, decembrie;
- 2008 autor cuvânt-înainte, în Jean Rochet, “5 ani în fruntea DST. Misiunea imposibilă”, editura Fundația Culturală Română, București;
- 2008 autor cuvânt-înainte, în Shulsky Abram și Schmitt Gary – “Războiul tăcut. Introducere în universul informațiilor secrete” (versiunea în limba română), editura Polirom, Iași;
- 2008 “*Intelligence and Human Rights in the Era of Global Terrorism*” (co-autorat), Stanford University Press; (re-editată);
- 2007 autor „Prefață” în Cooper Robert – “Destrămarea națiunilor – ordine și haos în secolul XXI” (versiunea în limba română), editura Univers Enciclopedic, București;
- 2007 co-autor “*Intelligence and Human Rights in the Era of Global Terrorism*”, Praeger Security International, Westport, Connecticut, London;
- 2005 “The Black Sea Region in an Enlarged Europe: Changing Patterns, Changing Politics”, în *Mediterranean Quarterly*, vol. 16, numărul 1, Duke University Press;
- 2004 “Transformarea politicii de apărare a României. Trei teme de reflecție strategică”, Occasional Paper 5 (III). București: Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară;

Colaborări	▪ 2003 „România - o perspectivă asupra reformei interne și a integrării în NATO”, în <i>Defense Policy Trends in the 21st Century</i>, Centrul pentru Studii de Securitate, Zurich, Elveția; ▪ 2003 “Bridging the Gap in Civil-Military Relations in Southeastern Europe. Romania’s Defense Planning Case”, în <i>Mediterranean Quarterly</i>, No.2, Spring, Duke University Press; ▪ 2002 “From Hardware to Software Reforms in Romania’s Civil Military Relations. The Policies of Personnel Management” în <i>Baltic Defense Review</i>, vol. 2, nr.8; ▪ 2002 “Defence Policy Developments: Old and New Missions for the Armed Forces.” în <i>The European Officer and the Challenge of the New Missions</i>, Institute of Social Sciences, Miklos Zrinyi National Defense University Press, Budapesta; ▪ 2002 co-autor “Reforma Militară Românească și Integrarea în NATO” (limba engleză), Centrul pentru Studii Românești, Iași; Oxford Press, Palm Beach, Portland; ▪ 2002 editor “Bridging the Gap in Civil-Military Relation: Democratization, Reform, and Security”, editura Enciclopedică, București; ▪ 2002 “<i>Globalization of Civil-Military Relations: Democratisation, Reform and Security</i>”, editura Enciclopedică, București; ▪ 2002 “Dunărea, securitatea și cooperarea europeană în secolul XXI” (ediție bilingvă româno-engleză), editura Enciclopedică, București; ▪ 2002 “Riscuri, provocări și oportunități în spațiul Mării Negre” (editată în cooperare cu J.F.Kennedy School of Government, Harvard University), editura Monitorul Oficial, București; ▪ 1997 “Concepte de drept public european”, editura Enciclopedică, București.
Prelegeri și conferințe internaționale	▪ din 2005, colaborator al revistei <i>Cultura</i>, în cadrul rubricii “Carnet Diplomatic”: ○ “<i>Irak, Afganistan și terorismul global: sensul noilor războaie ale secolului al XXI-lea</i>”; ○ “<i>Rachete intercontinentale și scuturi antiracheta: deocamdată arme politice</i>”; ○ “<i>Teorii ale conspirației: obsesii, stereotipuri și prejudecăți</i>”; ○ “<i>Echilibrul puterii în era globalizării</i>”; ○ “<i>Să facem din serviciile de informații “servicii inteligente”. Eventual mai “deștepte</i>”; ○ “<i>America: excepționalism și geopolitică</i>”; ○ “<i>Überpower - Josef Joffe despre tentația imperială a Americii</i>”; ○ “<i>Robert Cooper despre “Ordine” și “Haos” în secolul XXI</i>”; ○ “<i>Robert Kaplan despre gândirea strategică în relațiile internaționale</i>”; ○ “<i>Cruciadele sfârșesc prost</i>”; ○ “<i>Diplomați sau poștași?</i>” ▪ 2013 Seminarul Regional din cadrul Programului privind Securitatea la Marea Neagră al Universității Harvard, București, martie ▪ 2012 coordonator panel “Intelligence Transformation in New Democracies”, în cadrul conferinței anuale a International Studies Association, San Diego, aprilie; ▪ 2011 Seminarul Regional din cadrul Programului privind Securitatea la Marea Neagră al Universității Harvard, București, aprilie. ▪ 2004 Rolul noilor aliați NATO și viitorul cooperării transatlantice în domeniul securității, prelegere ținută la <i>Academic Year 2003-2004 Distinguished Lecture Program</i>, Universitatea Națională de Apărare a SUA, Washington D.C., februarie. ▪ 2004 Noii aliați și politica de securitate în zona Mării Negre, prelegere ținută la <i>Universitatea Columbia</i>, New York, SUA, februarie.

Afilieri	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Membru în colegiul editorial – Revista Română de Studii de Intelligence; ▪ Consultant internațional – Reasearch Institute for European and American Studies.
Distincții	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1998: teza de doctorat, “Drept național și european în jurisprudența Curții Europene de la Strasbourg”, a fost nominalizată la premiul MOST acordat de UNESCO; ▪ 2004: diplomă de onoare a Academiei Tehnice Militare pentru merite deosebite în susținerea, dezvoltarea și modernizarea învățământului politehnic militar și a cercetării științifice universitare; ▪ 2009: premiul special al Salonului Cărții Românești de la Iași, pentru publicația “Noul Aliat – regândirea politicii de apărare a României la începutul secolului XXI”, editura RAO, București; ▪ 2012: premiul revistei <i>Balcanii și Europa</i> pentru “vocația pentru siguranță și cooperare internațională în domeniul securității”; ▪ 2013: premiul revistei <i>Intelligence</i> pentru “contribuții deosebite la dezvoltarea culturii de securitate”; ▪ 2013: premiul de excelență al Fundației Colegiului Național de Apărare ▪ 2014: premiul Galei de excelență în civism “Om între oameni”, sub egida Academiei Române, în domeniul “diplomație și politici de securitate”.
Grade diplomatice	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Conferirea gradului diplomatic de Ambasador (august 2004)
Decorații	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ordinul “Legiunii de Onoare” în grad de Cavaler conferit de președintele Franței (aprilie 2014) ▪ Ordinul Național „Steaua României” în grad de Comandor (martie 2013) ▪ Ordinul Național “Steaua României” în grad de Ofițer (martie 2010) ▪ Ordinul Național “Steaua României” în grad de Cavaler (decembrie 2008) ▪ 2004 ▪ Ordinul Național "Serviciul Credincios" în grad de Cavaler (noiembrie 2002) ▪ “Meritorious Service Medal of Alabama” conferit de către guvernatorul statului Alabama